

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΤΡΟΧΩΡΙΤΩΝ ΤΡΙΧΩΝΙΔΑΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

ΠΕΤΡΟΧΩΡΙ 1943

Η ΠΕΙΝΑ – Η ΜΠΟΥΓΑΤΣΙΑ – Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ

« Κάποιοι
δεν πέθαναν
από σφαίρες,
αλλά από την
πείνα... »

Πετροχώρι
Τριχωνίδα
1943
Μνήμες
που δεν σβήνουν...

Το σπίτι όπου έζησαν — σιωπηλός μάρτυρας της πείνας του 1943

Το 1943 οι κάτοικοι του Πετροχωρίου υπέφεραν από την πείνα, αφού οι κατακτητές τους είχαν πάρει τα πάντα. Στο σπίτι αυτό ζούσαν δύο γυναίκες, μάνα και κόρη. Κατάφεραν να βρουν μια χούφτα κριθάλευρο και έφτιαξαν ένα ψωμί χωρίς προζύμι, που λεγόταν μπουγάτσια. Το έφτιαξαν γρήγορα, το έριξαν στον φούρνο, το έβγαλαν άρον-άρον από τον ξυλόφουρνο και, θεονήστικες όπως ήταν, κάθισαν και το έφαγαν. Δεν άντεξαν την υπερφόρτωση του στομαχιού τους και πέθαναν και οι δύο.

Αναπαράσταση της εποχής
(φωτογραφία αρχείου – ενδεικτική)

Λίγο κριθάλευρο...
Ένα ψωμί...
Και δυο ζωές
που χάθηκαν...

«Η πείνα εκείνα τα χρόνια
ήταν κι αυτή ένας αόρατος κατακτητής,
που θέρισε ζωές...»

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2026

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΠΕΤΡΟΧΩΡΙΟΥ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 7:00 μ.μ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

- Χαιρετισμοί
- Ιστορική αναδρομή
- Μαρτυρίες
- Προβολή ντοκιμαντέρ
- Κλείσιμο εκδήλωσης με ενός λεπτού σιγή

«Να θυμόμαστε, για να μην ξαναζήσουμε...»

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΤΡΟΧΩΡΙΤΩΝ ΤΡΙΧΩΝΙΔΑΣ

Εκδήλωση Μνήμης

ΠΕΤΡΟΧΩΡΙ 1943

17 ΗΜΕΡΕΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ – ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ
AGRINION

Στις 12 Αυγούστου του 1943 οι Γερμανοί πηγαίνουν στο Πετροχώρι, το λεηλατούν παίρνοντας λάδι, σιτάρι, αλεύρι και κρασί, ενώ φορτώνουν σε φορτηγά τα δέματα καπνού των Πετροχωριτών. Στη συνέχεια συλλαμβάνουν 42 ρακένδιτους Πετροχωρίτες και τους οδηγούν στις φυλακές Αγίας Τριάδος Αγρινίου.

Κάθε μέρα, τους οδηγούν στον σιδηροδρομικό σταθμό Αγρινίου, τους ανεβάζουν σε ανοιχτό βαγόνι στο εμπρόσθιο μέρος του τρένου, τους αλυσοδένουν απ' το πόδι και το τρένο κάνει το δρομολόγιο Αγρίνιο – Κρυονέρι, έχοντάς τους ως δόλωμα για να μην επιτεθούν στο τρένο οι αντάρτες.

Έμειναν εκεί, υφιστάμενοι αυτό το μαρτύριο επί 17 ημέρες.

Την 18-η ημέρα δραπέτευσαν ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ.

«Η μνήμη
είναι χρέος.
Η λευτεριά
είναι επιλογή.»

ΟΙ 42 ΠΕΤΡΟΧΩΡΙΤΕΣ

Οι άνθρωποι που συνελήφθησαν στις 12 Αυγούστου 1943

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2026

ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΠΕΤΡΟΧΩΡΙΟΥ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 7:00 μ.μ.

Τιμούμε τους προχόνους μας.
Διδασκόμαστε από την ιστορία.
Κρατάμε ζωντανή τη μνήμη.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

- Χαιρετισμούς
- Ιστορική αναδρομή
- Μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων
- Προβολή ντοκιμαντέρ
- Κλείσιμο εκδήλωσης με ενός λεπτού σιγή

«Εκεί που η αδικία θέλησε να μας λυγίσει,
η ψυχή μας βρήκε τη δύναμη να ελευθερωθεί.»

ΦΟΝΟΡΕΜΑ 1943

Αντίσταση – Αξιοπρέπεια – Ανθρωπιά

17 Σεπτεμβρίου 1943 – Ένα γεγονός που έμεινε στην ιστορία

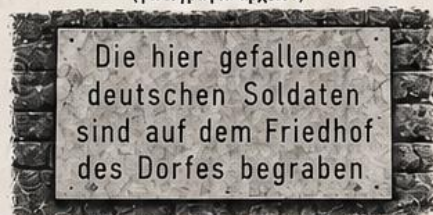
Η Τριχωνίδα απ' το Πετροχώρι

Η γέφυρα στο Φονόρεμα
(ρέμα Παλιουργιά)

Τα γερμανικά οχήματα
μετά την ενέδρα
(φωτογραφία αρχείου)

Η ταμπέλα των Πετροχωριτών

Το Νεκροταφείο Πετροχωρίου
(πρόχειρος τάφος των 5 Γερμανών)

«Η μνήμη είναι χρέος.
Η ελευθερία είναι επιλογή.»

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1943, μία Γερμανική μονάδα ξεκίνησε από το Αργίνιο για να κάνει τον γύρο της Τριχωνίδας λίμνης. Η ομάδα αυτή αποτελούνταν από 6 άνδρες βαριά οπλισμένους, επί 2 αυτοκινήτων. Απ' όπου περνούσαν οι Γερμανοί έσπερναν τον πανικό. Σε κάθε χωριό που έφταναν, πυροβολούσαν με τα οπλοπολυβόλα στον αέρα για εκφοβισμό, άρπαζαν διάφορα ζωντανά, αρνοκάτσικα και χοιρινά για να ενισχύσουν το συσσίτιό τους, κι αυτή η διαδρομή γινόταν μέρα παρά μέρα απ' τους κατακτητές, στα πλαίσια άσκησης εκφοβισμού.

Την 17 Σεπτεμβρίου του 1943, η μικρή αυτή δύναμη, αφού λεηλάτησε κι εκφόβισε τα χωριά της Μακρυνείας, έφτασε στο χωριό Σιταράλωνα, κι άρχισε να ανεβαίνει τον ανήφορο προς το Πετροχώρι.

Έξω απ' το Πετροχώρι, στη γέφυρα του Φονόρεμα, του ρέματος του Παλιουργιά που κατεβαίνει προς την Τριχωνίδα λίμνη, είχε στήσει ενέδρα μικρή δύναμη ανταρτών, υπό τον Υπολοχαγό του Πυροβολικού Θεόδωρο Χαρόνη.

Όταν η δύναμη των Γερμανών βρέθηκε λίγο πριν τη γέφυρα, δέχθηκε τα πυρά των ανταρτών, οι οποίοι αιφνιδίασαν τους Γερμανούς. Ο οδηγός του πρώτου αυτοκινήτου έπεσε νεκρός, το αυτοκίνητο χωρίς οδηγό έστριψε δεξιά κι έπεσε μέσα στο ρέμα. Όσοι από το πρώτο αυτοκίνητο επέζησαν, οχυρώθηκαν πίσω από το δεύτερο αυτοκίνητο. Μία χειροβομβίδα των ανταρτών βρήκε το δεύτερο αυτοκίνητο το οποίο κατέστρεψε. Σκοτώθηκαν επί τόπου 5 Γερμανοί. Ο έκτος έτρεξε προς τα Σιταράλωνα, οχυρώθηκε σ' ένα σπίτι, αναγκάστηκε να βγει, έτρεξε προς την λίμνη και στην παραλία βέησε Λογκούλα, κάπου ανάμεσα στην Πόλεση και στους Γέροντες, όπου τον σκότωσαν οι αντιστασιακές δυνάμεις.

Όταν οι αντάρτικες δυνάμεις αποτραβήχθηκαν, έτρεξαν οι Πετροχωριτίες στο Φονόρεμα, περιμάζεψαν τους νεκρούς Γερμανούς, τους μετέφεραν στο Νεκροταφείο του χωριού, άνοιξαν έναν τάφο και, ακολουθώντας το τυπικό της Εκκλησίας, έψαλλαν κι έθαψαν τους νεκρούς.

Επειδή όμως φοβόντουσαν τα αντίποινα, κάλεσαν δύο νεαρούς Πετροχωριτίες, ο ένας μάλιστα ως φοιτητής Νομικής γνώριζε τα Γερμανικά, κι αυτοί ανάρτησαν ταμπέλα στην είσοδο του χωριού, η οποία έγραφε στα Γερμανικά πως οι Γερμανοί που σκοτώθηκαν στην ενέδρα των ανταρτών είναι θαμμένοι στο Νεκροταφείο του χωριού.

Λίγο μετά το συμβάν, ένα Γερμανικό στούκας απογειώθηκε από αεροδρόμιο Αργινίου και βομβάρδισε το Πετροχώρι, ευτυχώς χωρίς θύματα. Έφτασε επίσης και μεγάλη Γερμανική δύναμη που χωρίστηκε στα τρία, μπήκε στο χωριό κα έβαλε φωτιά σε 3 σπίτια. Όταν ο επικεφαλής της Γερμανικής δύναμης, διάβασε την ταμπέλα που είχαν γράψει οι Πετροχωριτίες, έδωσε εντολή και οι άνδρες του πήγαν στο Νεκροταφείο και διαπίστωσαν πως όντως οι νεκροί Γερμανοί είχαν εκεί ταφεί. Συγκινήθηκε απ' την ενέργεια των Πετροχωριτών κι έδωσε εντολή στους άνδρες του να τρέξουν να σβήσουν τις φωτιές.

Έτσι κήκαν από το χωριό μόνο 3 σπίτια και το Πετροχώρι σώθηκε, γιατί η κίνηση που έκαναν οι Πετροχωριτίες, κίνηση που επέβαλε το εθιμικό του χωριού, ακούμπησε τον επικεφαλής της Γερμανικής δύναμης.

Τιμούμε
την ιστορία
του τόπου μας

Αργίνιο
Σιταράλωνα
Πετροχώρι
Φονόρεμα

Λίμνη
Τριχωνίδα

Ο βομβαρδισμός του Πετροχωρίου
(φωτογραφία αρχείου)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2026

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΠΕΤΡΟΧΩΡΙΟΥ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 7:00 μ.μ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

- Χαιρετισμοί
- Ιστορική αναδρομή
- Προβολή ντοκιμαντέρ
- Μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων
- Συζήτηση

«Εκεί που η αδικία θέλησε να μας λυγίσει,
η ψυχή μας βρήκε τη δύναμη να ελευθερωθεί.»

Σωκράτης Στίγκας
Δικηγόρος

Κώστας Δημητρίου
Λογοτέχνης

Θεόδωρος Χαρόνης
Επικεφαλής της ανταρτικής
δύναμης στο Φονόρεμα

Δύο Πετροχωριτίες κρατούν
την ταμπέλα προς τους Γερμανούς

ΠΕΤΡΟΧΩΡΙ 1943

ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΑΧΗ – ΤΑ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ – Η ΣΩΤΗΡΙΑ

Ανθρωπιά – Σύνειση – Αυτοσεβασμός – Ένας τόπος που άντεξε

Μετά τη μάχη στο Φονόρεμα, οι Πετροχωριτίες συγκεντρώθηκαν. Εκτίμησαν την κατάσταση, απαγόρευσαν το πλιάτσικο, περιμάζεψαν τους 5 νεκρούς Γερμανούς, τους έθαψαν στο νεκροτάφείο του χωριού και διάβασαν επιμνημόσυνη δέηση με παπά.

Δύο νεαροί Πετροχωριτίες, ο Κώστας Δημητρίου και ο Σωκράτης Στίγκας, έστησαν στη διασταύρωση του χωριού ενημερωτική πινακίδα στα Γερμανικά, με την οποία ενημέρωναν πως οι νεκροί Γερμανοί έχουν ταφεί στο νεκροταφείο του χωριού.

Οι Γερμανοί, για αντίποινα, πραγματοποίησαν αεροπορικό βομβαρδισμό του χωριού. Μία βόμβα έπεσε δίπλα απ' το καμπαναριό της εκκλησίας. Άλλη βόμβα έπεσε στη μικρή κουζίνα του Κώστα Σαγρόπουλου (Κοστίνια). Τρίτη βόμβα έπεσε ανάμεσα στα σπίτια του Αντώνη Παπαστεργίου (Πρικατέα) και Λαμπράκη Ροδά. Τέταρτη βόμβα έπεσε πίσω απ' τον φούρνο του δάσκαλου Χρήστου Παπασάββα.

Μετά τον βομβαρδισμό, κατέφθασε απ' το Αργίνιο δύναμη Γερμανών που έβαλαν φωτιά σε 3 σπίτια του χωριού, του Τριαντάφυλλου Σαγρόπουλου (Φλάκ'), στο σπίτι το Παγαναίκο και στο σπίτι του Γιαννακού Αγρέβη.

Τα σπίτια άρχισαν να καίγονται όταν ο επικεφαλής της γερμανικής δύναμης διάβασε την πινακίδα. Έστειλε δύο άνδρες στο νεκροταφείο και, διαπιστώνοντας πως όντως οι νεκροί Γερμανοί είχαν ενταφιαστεί εκεί, απέδωσε τιμές στους νεκρούς και διέταξε να σβήσουν τις φωτιές. Έτσι σώθηκε το Πετροχώρι από την ολική καταστροφή.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2026

ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΠΕΤΡΟΧΩΡΙΟΥ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 7:00 μ.μ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

- Χαιρετισμοί
- Ιστορική αναδρομή
- Μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων
- Προβολή ντοκιμαντέρ
- Κλείσιμο εκδήλωσης με ενός λεπτού σιγή

«Ακόμη
και μέσα στον πόλεμο
ο άνθρωπος
μπορεί να παραμείνει
άνθρωπος.»

ΤΙΜΟΥΜΕ ΤΗ ΜΝΗΜΗ – ΔΙΑΦΥΛΑΣΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ